

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Aubel Ervin pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Kovács Zsuzsanna jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Hatósági Főosztály Közép-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2006. december 18-án kelt 16.K.30.445/2005/20. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 21. sorszám alatt benyújtott és Kfv.5. sorszám alatt indokolt felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 16.K.30.445/2005/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A Legfelsőbb Bíróság dr. Aubel Ervin pártfogó ügyvéd munkadíját 3000 (háromezer) forintban állapítja meg.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság a felperesnél 2000-2002 adóévek tekintetében ellenőrzést folytatott le, és a megismételt eljárásban hozott határozatával a felperes terhére 819.000 Ft általános forgalmi adókülönbözetet, 1.432.006 Ft személyi jövedelemadó különbözetet, 120.000 Ft nyugdíjbiztosítási alapot megillető hiánynak minősülő járulékkülönbözetet, 142.300 Ft hiánynak minősülő egészségbiztosítási alapot megillető járulékkülönbözetet, 369.384 Ft hiánynak minősülő százalékos egészségügyi hozzájárulás különbözetet állapított meg. Kötelezte a felperest ennek, valamint 1.440.845 Ft adóbírság és 1.011.438 Ft késedelmi pótlék megfizetésére. Az alperes 7114600021 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy az előző adóigazgatási eljárás során benyújtott iratait hiányosan kapta vissza, a megbízólevél dátuma tévesen szerepel a jegyzőkönyvben. A megismételt eljárásban nem az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvényt (továbbiakban Art.) kellett volna alkalmazni, hanem a régi Art-ot, vitatta a közüzemi számlák, telefonköltségek, könyvbeszerzések arányos költségelszámolását, személyi adatainak helytelen rögzítését és méltányossági elégtételt biztosító kártérítés megállapítását kérte.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, a 2004. május 12-én kelt jegyzőkönyvben az került rögzítésre, hogy a felperes azokat az iratokat tudta a revízió rendelkezésére bocsátani, amelyeket az előző eljárás során visszakapott. Ez azonban nem igazolja azt a felperesi állítást, hogy bizonylatait a korábbi eljárás lezárását követően ne kapta volna vissza.

Az 502/3230 számú megbízólevél kiállításának dátuma 2004. április 26. napja volt, a jegyzőkönyvben az adóhatóság tévesen 2004. április 6-i megbízólevélre hivatkozik, de a megbízólevél száma alapján pontosan beazonosítható, így ezen eljárási hiba az alperes érdemi döntésére nem volt kihatással.

A felperes kérte a megismételt eljárásban, hogy ne ugyanaz az osztály járjon el, mely korábban, de ezt kizárási indítványnak minősülő kérelemnek nem lehetett tekinteni. A perbeli eljárásban a felperesnek a 2004. július 23-án kelt észrevételében az ellenőrzést végzők személyével kapcsolatban nem volt kifogása, köszönetét fejezte ki az udvariassággal végzett munkájukért.

Az első fokú bíróság kifejtette, hogy az adóhatóság megállapításai nem a bizonylatok hiányán alapultak, hanem a felperes nem teljes körű könyvelésén, a könyvelésében lévő számszaki hibákra és arra tekintettel, hogy beszerzéseit, szolgáltatásait nem kizárólag gazdasági tevékenységéhez vette igénybe.

Az Art. 182. § (1) bekezdése szerint e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a hatályba lépéskor jogerősen el nem bírált ügyekben. Így az adóhatóság jogszerűen alkalmazta eljárásában az új Art. rendelkezéseit. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (továbbiakban SZJA tv.) 11. számú melléklet I. pontja alapján a vállalkozói adóalap meghatározásánál költségként csak azon kiadások számolhatók el, amelyek részben sem szolgálják a magánszemély személyes vagy családi szükségleteinek kielégítését. Kivétel ez alól a I/12. pont, amely az üzlet, a műhely és a gazdasági épület bérleti díja, a fűtés, a világítás és a

technológiai energia költsége, a telefon, a rádiótelefon, telefax, CB-rádió, telex használati díját azzal, hogy ha a lakás és a telephely műszakilag nem elkülöníthető, akkor a tevékenységgel arányosan lehet a kiadásokat figyelembe venni.

A ... szám alatti lakás a felperes telephelyeként van bejelentve. A felperes ezen lakásra vonatkozóan több ellentmondásos nyilatkozatot tett, melyből az első fokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy ezen a címen magánlakás is van, így a közüzemi számlákra vonatkozóan az adóhatóság 25 %-os mértéket megalapozottan fogadott el.

A telefonköltségek esetében a felperes nem igazolta, hogy kizárólag gazdasági tevékenysége körében merült fel, így az adóhatóság megalapozott döntést hozott, amikor arányos elszámolást alkalmazott.

A vizsgálat során az adóhatóság a felperes 10.268 Ft összegű könyvbeszerzés költségkénti elszámolását nem fogadta el, de 179.826 Ft elszámolást elfogadott. Az el nem számolható könyvek esetében a felperes nem tudta bizonyítani, hogy továbbértékesítési céllal vásárolta volna.

Az első fokú bíróság kifejtette, hogy a peres eljárás során a felperes több, a bírósági eljárás tárgyát képező határozat felülvizsgálatának körén kívül eső kérelmet is előterjesztett, amelyet a bíróság részben az ügyészség, részben az adóhatóságnak küldött meg.

A felperes kártérítési igényéről kifejtette, ezzel kapcsolatban önálló polgári peres eljárást kezdeményezhet.

A személyi adatokkal kapcsolatban megállapította, hogy a BM Központi Adatfeldolgozó Nyilvántartó és Választási Iroda adatai megegyeznek az APEH számítógépes-rendszer adataival.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását. Továbbra is hivatkozott a korábban leadott iratai, bizonylatai eltűnésére, a megbízólevél dátumának téves megjelölésére, személyes adatainak nem megfelelő rögzítésére. Emellett vitatta, hogy a felperesi telephely költségeinek csak egy része fogadható el költségként.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság is megállapította, a felperes az új eljárás során kérte ugyan, hogy ne ugyanaz az osztály járjon el, de az ellenőrzést végző osztály ellen kizárási indítványnak minősülő kérelmet nem nyújtott be. Az ellenőrzést végző személyével kapcsolatban később nem volt kifogása.

A megbízólevél kiállításának dátuma valóban tévesen szerepel a 9610797997 számú jegyzőkönyvben, de a megbízólevél száma alapján pontosan beazonosítható, ezen elírási hiba az adóhatóság érdemi döntésére nem volt kihatással.

A felperes állítása szerint iratai tűntek el a korábbi ellenőrzés során, ezt azonban semmilyen módon tudta igazolni, vagy bizonyítani. Az első fokú bíróság szintén helytállóan állapította meg, hogy nem a bizonylatok hiányára alapította alperes határozatát, így abból a felperesnek hátránya nem származott. Az első fokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a BM Központi Adatfeldolgozó Nyilvántartó és Választási Iroda adatai megegyeznek az APEH számítógépes rendszerének adataival, így az APEH nem követett el jogszabálysértést, amikor ezen adatok alapján azonosította be a felperest.

A felperes telephelyén felszámítható költsége 25 %-os mértéke vonatkozásában megfelelő indokolást tartalmaz az első fokú bíróság ítélete. Okszerűen állapította meg, hogy a felperes a telephelyét lakás céljára is használta, így az SZJA tv. 11. számú melléklet I/12. pontjára figyelemmel - mivel a lakás és a telephely műszakilag nem elkülönített -, a tevékenységre arányosan lehetett a kiadásokat figyelembe venni. Az alperes által megállapított költségelszámolás mértékéhez képest a felperes nem tudott eltérő mértékű arányosítást bizonyítani.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére. A felperes személyes költségmentessége az ellenérdekű fél költségének megfizetése alól nem mentesít.

A Legfelsőbb Bíróság a felperes pártfogó ügyvédjének munkadíját a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet alapján állapította meg, melyet a felperes pervesztésére figyelemmel az 5. § (3) bekezdése alapján az állam visel. Az 5. § (6) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság külön határozatban intézkedik a díjazás összegének kiutalása felől.

A pervesztes felperes költségmentességére figyelemmel a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. február 7.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó
bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró**